

Sp. zn.: **10Csp/33/2020 - 473**
IČS: **2220202318**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou **Mgr. Erikou Szalaiovou** v právnej veci žalobcu: **Intrum Slovakia, s.r.o., IČO : 35 831 154**, so sídlom Bratislava, Mýtina 48, zast. advokátom: **JUDr. Ján Šoltés, AK Bratislava, Mýtina 48, IČO: 37 927 795**, proti žalovanému: 929 01 Dunajská Streda , Baloň, právne zastúpený: **Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, o zaplatenie 3.686,14 eur s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l:

- I. Súd žalobu zamieta.**
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.**
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.**

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca žalobou zo dňa 25.06.2020 sa domáhal na tunajšom súde o zaplatenie istiny vo výške 3.686,14 € s príslušenstvom. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zo dňa 31.05.2022 zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 3550,48 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 29.11.2017 do zaplatenia, v časti čo do istiny vo výške 135,66 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania konanie zastavil a priznal

žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Trnave svojím uznesením pod č. 26CoCsp/1/2023 zo dňa 07.11.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. III. a IV. v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom uznesení uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie dôvodnosti uplatnenej požiadavky. K tomu vyvodíť zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožniť stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi ktoré strany navrhli alebo ešte navrhnú v nastávajúcom priebehu konania, alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ustanovenia § 295 Civilného sporového poriadku, potom vo veci znova rozhodnúť. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo procesne správnym postupom. V intenciách záverov odvolacieho súdu doplní súd prvej inštancie argumentačný základ o podriadenie (subsumovanie) preukázaného skutkového stavu pod relevantné ustanovenia právnej normy. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie dôsledne a presvedčivo vysporiada so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi strán sporu. Sústreďí sa na dodržanie povinnosti veriteľa skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v nadväznosti na závery o tejto otázke na oprávnenosť veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, prípadne na splnenie podmienok pre dodávateľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a na splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky. Zaoberať sa bude i vznesenou námietkou premlčania. Bude mať tiež na zreteli, že podľa judikatúry EŠLP a Ústavného súdu SR imanentnou súčasťou práva na súdnu ochranu podľa Článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa Článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je potreba vysporiadať sa v dôvodoch rozhodnutia tiež so zásadnými argumentmi strán sporu a preto neopomenie dať odpoveď mimo iného tiež na žalovaným prezentovanú argumentáciu v rámci prostriedkov procesnej obrany, zopakovanú v odvolaní. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodní a v odôvodnení i odcituje aplikované právne normy s ich presným označením.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.
3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä notárskou zápisnicou č. 1. 9, zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 1. 19, 405, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č. 1. 29, 410, prehľadom splátok a úhrad č. 1. 31, 411, písomným podaním PZ žalobcu č. 1. 59, 110, 161, 182, 211, 284, 303, 313, 354, 377, 437, 452, 475, písomným podaním zástupcu žalovaného č. 1. 88, 199, 292, 309, 428, 459, uznesením čl. 99, rozsudkom čl. 327, odvolaním žalovaného čl. 345, uznesením Krajského súdu Trnava č. 26CoCsp/1/2023 čl. 366, uznesením NS SR č.9Cdo/165/2022 čl. 379, rozsudkom KS Trenčín č. 6CoCsp/37/2020 čl. 386, rozsudkom KS Banská Bystrica č. 14CoCsp/52/2020 čl. 393, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 404 a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

4. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 10.06.2016 bola uzatvorená medzi stranami sporu zmluva o pôžičke č. 6234562, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 5.000,00 €. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139,35 € a to až do celkovej sumy pôžičky. Žalovaný uhradil sumu 2.928,87 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť bol listom zo dňa 27.09.2017 vyzvaný splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas. Súčasne bol upozornený, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky úver bude zosplatnený. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Z tohto dôvodu úver bol zosplatnený dňa 19.11.2017 o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.11.2017. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť 6.479,35 €. Nakoľko táto istina uhradená nebola, žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Podaním ako na č. 1. 110 poukázal na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver pre porušenie platobnej disciplíny, z dôvodu nesplatenia úverových splátok riadne a včas. Čo do výšky úveru poukázal na to, že navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 24,90 %. Celková čiastka ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje sumu 8.361,00 € a celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú sumu 3.361,00 € za 5 rokov. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 24,9 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty v RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov je zverejnená naposledy v čase uzavretie úverovej zmluvy MF SR súlade s ustanovením § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona predstavovala 24,92 % t. j. 2x primeranej RPMN 12,46 % tak, ako je to uvedené v úverovej zmluve. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 24,90 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ustanovenia § 53 ods. 6 O.z. platného a účinného v čase uzavretie úverovej zmluvy. Dojednaná odplata vo výške 24,90 % nepresahuje 2x primeranej výšky RPMN zverejnenej NF SR. Podaním zo dňa 15.10.2021 uviedol, že časť svojej žaloby vo výške 135,66 € berie späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 3.550,48 € spolu s príslušným úrokom z omeškania od 29.11.2017 do zaplatenia. Čo do vyjadrenie zástupcu žalovaného uviedol, že čo sa týka zosplatnenie žalovanej pohľadávky v tom zmysle poukázal na § 565 O.z. ako aj na § 53 ods. 9 O.z. Uviedol ďalej, že v danom prípade poukazuje aj na § 9 bod. 9 bodka 2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke, kde zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky. V tom smere poukázal na to, že vzhľadom na to, že žalovaný bol preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 07/2017 jeho právnym predchodcom formou predžalobnou upomienky zo dňa 27.09.2017 bol vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 03.10.2017 čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny ich právny predchodca pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.11.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej

splatnosti bol žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 23.11.2017. Samotný fakt, že žalovaný oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti prevzal do svojej dispozičnej sféry nepochybuje. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 O.z. za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Poukázal ďalej na to, že jeho právny predchodca pristúpil k zosplatneniu až po tom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Z tohto dôvodu má za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 O.z. pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené. Čo do preukázanie aktívnej legitimácie uviedol, že jeho právny predchodca predložil súdu výzvu zo dňa 27.09.2017, s ktorou preukázali splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol ďalej, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok formou doporučenej poštovej zásielky v zmluve uvedené adresu ktorú výzvy riadne prevzal a doručenkou podpísal. Žalovaný na predmetnú výzvu nereagoval. Z dôvodu, že žalovaný neuhradil nezaplatené splátky úveru a dostal sa do omeškania viac ako 90 kalendárnych dní boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uviedol, že ich aktívnu legitimáciu preukazuje taktiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré boli žalovanému zaslané na adresu uvedené v zmluve o úvere a to na adresu Dunajská Streda, Ulica Imre Madácha 2029/4. Za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver odkázal ďalej na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu uvedené v úverovej zmluve, ktorých pravdivosť žalovaný potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný v úverovej zmluve uviedol, že je v pracovnoprávnom vzťahu so zamestnávateľom MNG Investments Zrt., pričom súčasne z titulu zamestnanca uviedol, že aj jeho čistý príjem je v sume 1.000,00 €. Uviedol, že má pre to za to, že výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinnosti žalovaným vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Poukázal ďalej na to, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by ich právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overuje pravdivosť údajov klientom jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom SP príjem, výdavky a trvanie zamestnania. Taktiež sa overuje počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch. Čo do premlčania pohľadávky uviedol, že má za to, že uplatnený nárok nie je premlčaný a to ani z časti. V tom smere poukázal na § 103 O.z., ktorý priamo odkazuje aj na § 565 O.z. pričom uviedol, že z toho vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Žalovaný bol dňa 27.09.2017 formou predžalobnej upomienky vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 07/2017. Zároveň bol upozornený, že

v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko zo strany žalovaného k úhrade omeškanej splátky neprišlo, veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.07.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané 23.11.2017. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že dňa 21.07.2017 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.07.2020. Žaloba bola doručená na súd 25.06.2020 a tým pádom nárok nie je premlčaný. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, jeho overená fotokópia bola predložená pri podpise úverovej zmluvy spolu s fotokópiou vodičského preukazu a žalovaný splňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a tento zdokladoval overenými fotokópiami výplatných pásov od zamestnávateľa za obdobie pred poskytnutím úveru. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom on ako žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Má preto za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovoťou úveru podľa § 7 z.z. 129/2010 Z.z. Žiadal preto, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu žiadal priznať náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia.

5. Žalovaný v písomných vyjadreniach poukázal na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postup podľa § 565 OZ nedodrжал, keď právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky splatnej 20.07.2017 neuplatnil do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.10.2017 pričom toto právo uplatnil až dňa 23.11.2017 t.j. až po splatnosti už druhej najbližšie nasledujúcej splatnej splátky. V dôsledku neplatného zosplatenia úveru mohol žalobca na súde uplatniť len nezaplatené splátky splatné v období od 20.04.2018 do 20.06.2020 avšak nie aj v budúcnosti splátky splatné v období od 20.07.2020 do 20.06.2021. Žalobca uplatnil na súde aj nárok splatný v budúcnosti a požiadal istinu 3.686,14 € spolu s úrokom z omeškania aj na splátky, ktoré v omeškaní v čase podania žaloby ešte neboli. Čo sa týka ročného úroku z úveru podľa zmluvy o úvere je tam 24,90 %. Z internetovej stránky NBS je možné zistiť úrokové miery podobného úveru v bankách. Pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v júni 2016 činil úrok 11,43 %. Začiatočná fixácia úrokovej sadzby pri nových obchodoch od 06/2016 činila 6,98 %.

Z toho je zrejmé, že právny predchodca žalobu podmienil poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru ročným úrokom, ktorý bol viac ako dvojnásobne vyšší. Vzhľadom na vyššie uvedené závery možno konštatovať, že dohoda o výške úrokov 24,90 % je absolútne neplatná. Poukázal ďalej na to, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti týkajúce sa posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou nakoľko neposudzoval bonitu žalovaného, čím hrubo porušil povinnosti odborne skúmať bonitu klienta v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Právny predchodca žalobcu ani len nemal snahu s odbornou starostlivosťou zisťovať celkovú zadlženosť a teda jeho schopnosť platiť poskytnutý úver. Pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou, obozretne ani so zaužívanou praxou pri poskytovaní úverov. Takéto jeho konanie nie je možné hodnotiť inak ako konanie priečiace sa dobrých mravov v dôsledku čoho je uzatvorená zmluva je neplatná podľa ust. § 39 OZ. V danom prípade ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nepôsobí dostatočne odrádzajúco a preto je dôvodné aplikovať § 3 ods. 1 OZ. Uviedol ďalej, že k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo 10.06.2016 a v zmysle ust. § 107 ods. 1 OZ znáša námietku premlčania nároku, ktorého premlčacia lehota uplynula 11.06.2018. V prípade ak súd posúdi zmluvu ako platnú, tak v tom prípade k platnému zosplatneniu úveru nedošlo pre neskúmanie bonity žalovaného. Ak nedošlo k zosplatneniu celého úveru, žalobca nemôže žiadať zaplatenie ešte nesplatených splátok. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 20.06.2021 a teda úverový vzťah naďalej trvá. Zo splátkového kalendára vyplýva, že ku dňu zosplatnenia úveru mal žalovaný zaplatiť istinu vo výške 887,47 €. Z predloženého prehľadu úhrad vyplýva, že ku dňu zosplatnenia úveru 23.11.2017 žalovaný zaplatil sumu 1.673,01 €, žalovaný teda v deň zosplatnenia úveru nebol v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, dokonca mal zaplatené aj v budúcnosti splatné mesačné splátky. Tým, že žalovaný platil splátky v pôvodne dohodnutej výške ku dňu predčasného zosplatnenia úveru nevykázal trojmesačné omeškanie so zaplatením žiadne splátky istiny. Podaním ako na čl. 199 poukázal na to, že so späťvzatím žaloby v časti čo do istiny 135,66 € súhlasil. Viedol ďalej, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou 20.07.2017. Právny predchodca žalobcu bol teda povinný čakať na uplatnenie práva podľa § 565 OZ tri mesiace a predčasnú splatnosť úveru tak mohol vyhlásiť až po 20.02.2017. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 23.11.2017 pričom doručenie oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovanému nepreukázal. Žiadal preto, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Poukázal ďalej na tú skutočnosť, že podstata sporu namietaná žalovaným v priebehu konania spočíva v primárnom posúdení otázky, či mal právo pôvodný veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Pôvodný veriteľ disponoval údajmi, že žalovaný bol úverovým dlžníkom u viacerých existujúcich úverových vzťahov, a za tejto situácie preskúmaniu bonity žalovaného pôvodný veriteľ pred uzavretím ďalšej úverovej zmluvy, predmetom ktorej sa stalo poskytnutie ďalšieho úveru vo výške 5.000,00 €, mal venovať náležitú pozornosť a dôslednosť. Pôvodný veriteľ postupoval nedôsledne, nepreveril požadovanou odbornou starostlivosťou všetky relevantné kritériá potrebné pre kvalifikované vyhodnotenie bonity spotrebiteľa, t.j. jeho schopnosti úver splácať. Už samotná výška mesačného príjmu žalovaného zistená pôvodným veriteľom vzhľadom na už existujúcu jeho úverovú záťažnosť a existujúce úverové splátky dlhu evokujú určitú mieru rizikovosti spotrebiteľa. Za tejto situácie potom zisťovanie veriteľom aj konkrétnych mesačných výdajových položiek

vynaložených žalovaným na bežné náklady života malo byť náležité. V tomto ohľade veriteľ postupoval iba formálne. O tomto jeho postupe svedčí uvádzaný iba všeobecný údaj o iných mesačných výdavkoch na domácnosť bez uvedenia výšky konkrétnej mesačnej sumy nákladov, resp. uvedenej celkovej sume 30,00 €. Totiž len málokto môže uveriť tomu, že by mesačné náklady na bývanie, telefón, SIPO boli len vo výške 30 €. Ide o sumu, ktorú pôvodný veriteľ používal takmer vo všetkých spotrebiteľských zmluvách. Takýto postup pôvodného veriteľa v tomto súdenom prípade potom nemôže zodpovedať požadovaným kritériám odbornej starostlivosti pri zisťovaní bonity spotrebiteľa. Pôvodný veriteľ bol v procese posudzovania bonity spotrebiteľa nedôsledný, pasíva spotrebiteľa, výdaje žalovaným pravidelne vynaložené nezisťoval čo vyústilo do záveru, že nekonal s odbornou starostlivosťou vyžadovanou od neho ako veriteľa podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.. Na tento nedôsledný postup veriteľa dopadá sankcia vymedzená v ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. tak, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie dlhu spotrebiteľského úveru a neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a ani podmienky ust. § § 524 až 526 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ pre platné postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu, ktorý z uvedeného dôvodu nie je aktívne vecne legitimovanou stranou v spore. Ďalej čo sa týka ročného úroku 24,90 %, tak tento žalovaný namietal vo vyjadrení zo dňa 10.02.2021. Dohoda o výške úrokov 24,90 % nie je v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, prieči sa dobrým mravom a preto je právny úkon absolútne neplatný. Úrok vo výške 24,90 % presiahol mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, kedy miera úrokov bola 11,43 % priemerné úrokové miery z úverov. Pokiaľ v zmluve bola stanovená výška úrokovej sadzby 24,90 % ročne, tak ide o neprimerane vysoké úroky, poskytnutú úrokovú sadzbu 24,90% ročne možno považovať za úžeru, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa predložených výplatných pások bol čistý príjem žalovaného 784,97 €. Pôvodný veriteľ však do zmluvy uviedol čistý príjem 1.000,00 €. Nie je zrejmé, na základe čoho pôvodný veriteľ uviedol do zmluvy príjem žalovaného vo vyššej čiastke než mal za zistené z výplatných pások. Životné minimum v čase uzatvorenia zmluvy bolo 198,09 €. Splátky iných splácaných úverov boli v sume 230,00 €. Náklady spojené s bývaním mal žalovaný cca 290,00 € mesačne. Okrem toho mal žalovaný náklady s cestovným do zamestnania cca 100,00 € mesačne. Mesačné výdavky žalovaného tak predstavovali priemerne 620 € mesačne. Pri započítaní splátky tohto poskytnutého úveru 139,35 € boli mesačné náklady priemerne 759,35 €, čo pri zachovaní životného minima 198,09 € presahovalo mesačný príjem žalovaného o 172,47 €. To znamená, že žalovaný sa dostával do záporných čísiel, keď jeho výdavky prevyšovali jeho príjmy. Pôvodný veriteľ tým, že do zmluvy uviedol iné mesačné výdavky len v sume 30,00 € účelovo upravil bonitu žalovaného tak, aby sa navonok javilo, že žalovaný je bonitný a je schopný splácať aj ďalší poskytnutý úver. Žiadal ďalej, aby súd priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

7. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
8. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon ustanovuje niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združení spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa.
9. Podľa § 1 ods. 3 veta prvá cit. zákona tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb v prípadoch, keď k plneniu dochádza na území SR.
10. Podľa § 2 ods. 1 písm. a./ cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky, alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.
11. Podľa § 2 odsek 1 písm. b./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.
12. Podľa § 2 odsek 1 písm. g./ cit. zákona na účely tohto zákona sa rozumie: službou akákoľvek činnosť, ktorá je určená na pokutu spotrebiteľovi s výnimkou činnosti podľa osobitných predpisov.
13. Podľa § 2 odsek 3 cit. zák. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody.
14. Podľa § 3 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.
15. Podľa § 3 ods. 2 cit. Zák. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.
16. Podľa § 4 ods. 1 cit. Zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.
17. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

18. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
19. Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.
20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 28.02.2010 (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
21. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
22. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
23. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
24. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
25. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.
26. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
27. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
28. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/208 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

29. Podľa článku 1 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách účelom smernice je priblížiť zákony, iné predpisy a administratívne opatrenia členských štátov týkajúce sa nekalých podmienok v zmluvách uzavretých medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom.
30. Podľa článku 2 písm. a./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach a spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.
31. Podľa článku 2 písm. b/ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúc sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesií.
32. Podľa článku 2 písm. c./ Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách na účely tejto smernice „predajca alebo dodávateľ“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesií bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.
33. Podľa článku 3 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.
34. Podľa článku 3 odsek 2 veta prvá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.
35. Podľa článku 3 ods. 2 veta štvrtá Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách keď predajca alebo dodávateľ znesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.
36. Podľa článku 4 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, na ktorej je závislá.
37. Podľa ust. článku 4 ods. 2 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách hodnotenie nekalej podmienky povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícií hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku.

38. Podľa ust. článku 5 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7. (2).
39. Podľa článku 6 odsek 1 Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich národného práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možné bez nekalých podmienok.
40. Podľa bodu 1 písm. e./ prílohy - podmienky uvedené v článku 3 (3) Smernice rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách podmienky, ktoré majú za cieľ alebo účinok : požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neúmerne vysokú sumu ako kompenzáciu.
41. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.
42. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.
43. Podľa § 7 ods. 15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.
44. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a),

banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

45. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných

úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom

úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

46. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

47. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.
48. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS („Smernica“), členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. 03. 2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.
49. Súd z výsledkov vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 10.06.2016 uzatvorená zmluva o pôžičke č. 6234562/00186181825 na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 5000 €. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 139,35 € a to až do celkovej sumy pôžičky. Podľa udania žalobcu, žalovaný uhradil sumu 2928,87 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas bol listom zo dňa 27.09.2017 vyzvaný k úhrade dlžných splátok v lehote 30 dní. Súčasne bol upozornený, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky úver bude zosplatnený. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Z tohto dôvodu úver bol zosplatnený dňa 19.11.2017 o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.11.2017. Právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver pre porušenie platobnej disciplíny, z dôvodu nesplatenia úverových splátok riadne a včas.
50. V rozsudku sp. zn. 23CoCsp/26/2020 z 30. 11. 2020 Krajský súd v Trnave uviedol, že ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi informáciu len o výške svojich príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby

poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

51. Žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľovi vzniklo právo vyhlásiť okamžitú splatnosť spotrebiteľského úveru a vyžadovať od žalovaných jednorazové splatenie úveru, a to s poukazom na § 7 ZoSÚ v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ. Žalobca nepreukázal, že veriteľ s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovaného splácať úver v zmysle § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov sa údaje k skúmaniu bonity nachádzajú v zmluve, kde je pri žalovanom ako dlžníkovi uvedený priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1000 eur, mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov): 230,- eur, iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie): 30,- eur. Tento záver však podľa názoru tunajšieho súdu nezodpovedá zákonnej požiadavke skúmania bonity klienta s odbornou starostlivosťou, keďže nezohľadňuje reálne mesačné náklady ani len na základné životné potreby, pričom údaj o nákladoch vo výške 30,- eur nedosahuje ani len sumu životného minima, a suma vo výške 30,- eur je zjavne nereálny. Žalobca vo svojich vyjadreniach uviedol k skúmaniu bonity len všeobecné tvrdenia, bez konkrétnej väzby k vyjadreniu priložené listinné dôkazy. Zo mzdového listu žalovaného (čl. 440) nemožno abstrahovať akékoľvek údaje o náklade žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ nezabezpečil potrebné vstupné údaje pre posudzovanie schopnosti žalovaného splácať úver. Posudzovanie bonity je proces zhromaždenia a kvalifikovaného vyhodnotenia relevantných údajov o aktuálnej

finančnej situácii konkrétneho klienta, ktorý je veriteľ povinný vykonať s odbornou starostlivosťou a obozretne. Z vykonaných dôkazov súd ustálil, že žalobca nezhrmaždil dostatočné vstupné údaje (resp. nezhrmaždil žiadne relevantné údaje o životných nákladoch žalovaného), ktoré by umožnili skúmať bonitu žalovaného tak, aby žalobca získal vierohodný výsledok o reálnej schopnosti žalovaného splácať úver. Vzhľadom na to podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ prvej vety nebol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Ide zároveň o hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu, a preto súd vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ druhej vety.

52. Z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že veriteľ nebol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť predmetného úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ prvá veta). Neplatnosť okamžitého zosplatnenia úveru však nespôsobuje zánik práva veriteľa na zaplatenie jednotlivých splátok. Je preto potrebné posúdiť, či žalobcovi možno priznať nárok voči žalovaným z titulu jednotlivých splátok.
53. Žalobca tvrdí, že žalovaná pohľadávka na neho mala prejsť v dôsledku postúpenia pôvodným žalobcom. Zmluva o postúpení pohľadávky je dvojstranným právnym úkonom, ktorý musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Podľa § 37 ods. 2 OZ Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Zmluvou o postúpení pohľadávky postupca prevádza svoju pohľadávku (t.j. právo na plnenie voči dlžníkovi) na postupníka. Pohľadávka musí byť v zmluve určite a zrozumiteľne identifikovaná, pričom musí ísť o existujúcu pohľadávku. Pohľadávka je identifikovaná právnym dôvodom, výškou a splatnosťou. Predmetom postúpenia medzi pôvodným žalobcom a žalobcom bola jedna pohľadávka (po zosplatnení úveru), s jedným dátumom splatnosti. Táto pohľadávka je však odlišnou pohľadávkou od pohľadávok pôvodného žalobcu na úhradu jednotlivých splátok. Má odlišný právny režim a z právneho hľadiska tieto pohľadávky nemožno zamieňať. Jediné, čo majú spoločné, je právny titul. Ak predmetom postúpenia podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok bola vyššie špecifikovaná pohľadávka po zosplatnení, je právne nepochybné, že predmetom postúpenia neboli jednotlivé pohľadávky na úhradu splátok úveru. Naopak, predmetom postúpenia bola neexistentná pohľadávka, keďže podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ nemohla vôbec vzniknúť (pôvodný žalobca nebol oprávnený zosplatniť úver). Preto žalobca nedisponuje platnou pohľadávkou, ktorú by si voči žalovanému mohol v tomto konaní uplatniť. Súd nemohol žalobcovi priznať nárok voči žalovanému ani z titulu splátok, keďže tieto ako samostatné práva/pohľadávky neboli predmetom postúpenia podľa príslušnej zmluvy o postúpení pohľadávok a teda žalobca nie je nositeľom práv z nich vyplývajúcich. Ide o situáciu predpokladanú v § 527 ods. 1 písm. a) OZ.
54. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca nemá v tomto konaní aktívnu legitimáciu, nie je nositeľom existujúcich nárokov voči žalovanému z predmetnej zmluvy, a preto súd nemohol rozhodnúť inak, než žalobu zamietnuť, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

55. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ako aj o § 262 ods. 2 CSP podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať účastník konania ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa s ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky

b/ súd nesprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

c/ rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

e/ súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súd prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 CMP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu (376 ods. 1, 2, 3 CMP).

V Dunajskej Strede dňa 7. novembra 2024

Mgr. Erika Szalaiová
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Réka Gajdoschíková